

[Holger Eriksen.]

situationen er, kan det være yderst genevende for Befolkningen at faa paalagt Forpligtelsen til at sørge for Køst til en saadan Indkvartering, og jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Justitsminister, hvis der skulde komme til at foreligge saadanne Situationer, f. Eks. med Udkommando af en stor Styrke af C. B'er, at man da tager under Overvejelse eventuelt at træffe et Arrangement med Danske Kvinders Beredskabstjeneste, saaledes at de faar Kostforpligtelsen i Stedet for de enkelte Medborgere. I øvrigt skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Hjermind: Da mit Partis Ordfører paa Grund af andet offentligt Arbejde er blevet forhindret i at være til Stede her, skal jeg paa mit Partis Vegne gøre nogle enkelte Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag.

Forslaget gaar jo betydeligt videre end Loven af 10. Maj 1940 og den Bekendtgørelse, der i Henhold hertil blev udstedt 10. Juni 1940; der var dengang kun Tale om Aflevering af visse Vaaben. Men selv om der inden for mit Parti er visse Betænkeligheder ved denne Ekspropriationslov, er vi enige i, at det under de nuværende Forhold er nødvendigt at kunne bevæbne Politiet, og kan give Tilslutning til midlertidig Lovgivning herom. Vedrørende Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg blot bemærke, at det i det hele maa være en Forudsætning, at denne Bemyndigelse til den højtærede Justitsminister kun bruges, hvis det er strengt nødvendigt.

I Forslagets § 1 omtales, at Overtagelse kan ske til Eje eller til Brug. Jeg vil gerne henstille, at der, hvis det er muligt, maatte blive givet den paagældende Ejere et vist Valg paa dette Omraade, saaledes at man, hvis han foretrækker at bevare Ejendomsretten, kun eksproprierer selve Brugsretten. Det vil sikkert ofte kunne forekomme, at det paagældende Vaaben har særlig Affektionsværdi for Ejeren, og vi mener, der maa tages Hensyn hertil.

Hvad Motorkøretøjer angaar, forstaar jeg, at der ligeledes kun er Tale om at bringe denne Bemyndigelse i Anvendelse i en ganske ekstraordinær Situation. I hvert Fald maa Bestemmelsen i § 2 jo kun kunne anvendes under yderligere skærpede Forhold. I alle Tilfælde maa det være saaledes, at der ikke efter denne Paragraf kan eksproprieres Motorkøretøjer til Politiets almindelige Behov, og det er vel i hvert Fald en Forudsætning, at disse Automobiles, saa snart det er muligt, leveres tilbage til Ejeren.

Men samtidig med at den højtærede Justitsministers Beføjelse til Bevæbning af Politi udvides, mener jeg det rigtigt, at det ogsaa fremhæves, at det er betydningsfuldt, at Politiets Anvendelse af Skydevaaben kun sker, naar det er absolut nødvendigt. Ikke mindst under de nuværende Forhold er det af stor Betydning, at Befolkningens Tillid til Politi, Rets- og Fængselsvæsen er uden Skaar. Et Tilfælde som det, der indtraadte forleden i Aarhus, hvor der blev skudt paa en beruset Mand, kan skabe Betænkeligheder og kan ligesom andre Tilfælde vanskeliggøre Opretholdelsen af Tilliden. Over for ubevæbnede danske Statsborgere bør det ikke ske, at der falder et Skud for meget.

Jeg vil foreslaa, at der bliver Lejlighed til en kort Udvalgsbehandling til Drøftelse af Enkeltheder og eventuelt Muligheder for Undtagelser.

Vagn Bro: Det forekommer mig, at den højtærede Justitsministers Redegørelse i Gaar for det foreliggende Lovforslag var særdeles fyldestgørende, og jeg kan da ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Vi kan ganske slutte os til den Betragtning, der er fremført af de to foregaaende ærede Talere: at Loven selvsagt ikke skal benyttes ud over det strengt nødvendige, men efter vore Begreber maa det i den Situation, hvori vi befinder os, være saaledes, at naar Retsvæsen, Politi- og Fængselsvæsen, der jo varetager uomtvistelig vigtige Samfundsfunktioner, kræver Skydevaaben, Ammunition og Motorkøretøjer, maa det ogsaa stilles til Raadighed for dem. Politistyrken er jo forstaaeligt nok vokset betydeligt. Ikke alene er den egentlige Politistyrke forøget, men der er ogsaa foretaget en Udvidelse med Henblik paa mange, mange andre Opgaver, Kystbevogtning og Jernbanebevogtning, ligesom vi heller ikke maa glemme den private Bevogtning over for Sabotører; her gælder ganske det samme: at man maa have de nødvendige Afværgevaaben. Da vi nu har været ude for en saa stor Forøgelse af Styrken, kan Spørgsmaalet baade om Beklædning, Udrustning og Samfærdselsmidler være meget vanskeligt. Jeg maa for øvrigt sige, at jeg har Indtryk af, at det hidtil er gaaet overmaade godt.

Jeg kan da ikke se rettere, end at det, naar vi nu har liggende en Del private Beholdninger, saaledes som vi har det paa dette Omraade i Henhold til Justitsministeriets Bekendtgørelse af 10. Juni 1940, Beholdninger, som ikke kan benyttes af Ejerne, er ret og rimeligt, at man i en Situation som denne benytter den Del af dem, som kan